

това Господь казалъ Аарону: „Иди въ пустынь-тѣ, на срѣща на брата си, Моисея.“ Ааронъ отишълъ незабавно и съ сръдечнѣ радостъ пригърнулъ Моисея. Моисей му расказалъ, за каквѣ работѣ го е испратилъ Богъ, и отишли и двама-та наедно до старѣйшины-тѣ на народа Израилескый. Ааронъ объявилъ повелѣніе-то Божіе, а Моисей показалъ чудеса, които му открылъ Богъ. Весь народъ повѣрвалъ и съ благоговѣніе ся поклонилъ Богу.

ГЛАВА XXXVI.

Десять наказанія Египетскы.

Тогава почти цѣлый свѣтъ былъ потънѣлъ въ идолопоклонство и всякаквѣ родъ суевѣрія. Египетъ былъ главный источникъ на тѣя суевѣрія. Египтяне-тѣ ся покланяли не само на небесны-тѣ свѣтила, нѣ още и на животны. Ти почитали за бога истуканы и мыслили, че истуканы-тѣ чуѣхтъ молитвы-тѣ имъ и могѣхтъ да имъ помогѣхтъ. Богу было угодно да яви Себе си на чловѣцы-тѣ въ событія чудесны, за да познаѣхтъ найпослѣ единого истинного Бога, Творца небу и земли. „Египтяне-тѣ ще познаѣхтъ въ Мене Господа всемогущаго“, казалъ той Моисею: „щѣ прострѣхъ рѣкѣ-тѣ си и ще изведѣхъ изъ помежду нихъ сынове-тѣ Израилевы.“

Два старца, Моисей, осемдесятигодишенъ, и Ааронъ, осемдесѣтъ тригодишенъ, излѣзли прѣдъ фараона. Ти му объявили волю-тѣ Божію. „Господь рече,“ говорили они, „отпусти народа Ми“. Фараонъ, исполненъ отъ гордость, отговорилъ: „Кой е тойзи Господь, комуто искате да ся повинявамъ? Азъ не знаѣхъ Бога вашего и нѣма да отпущахъ народа ви“.

Моисей желалъ да увѣри фараона въ свое-то истинно назначеніе, и за това хвърлилъ прѣдъ него жезла-тѣ си,